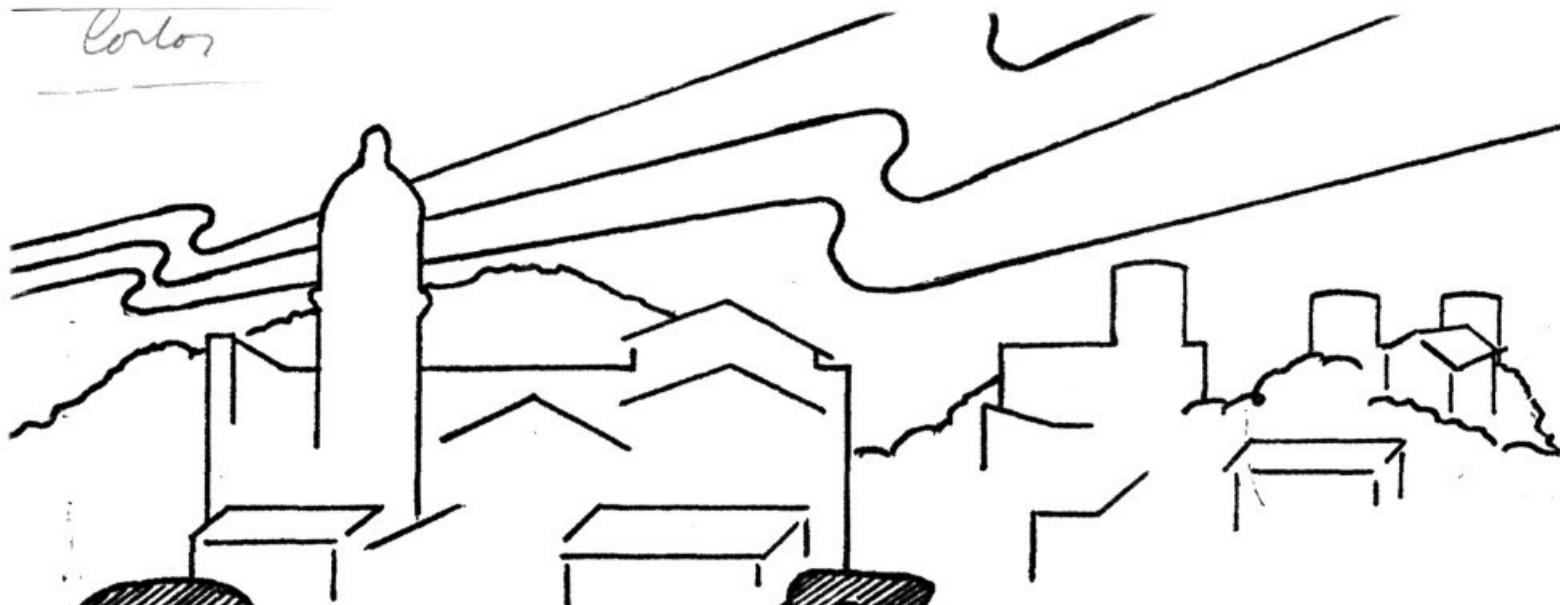

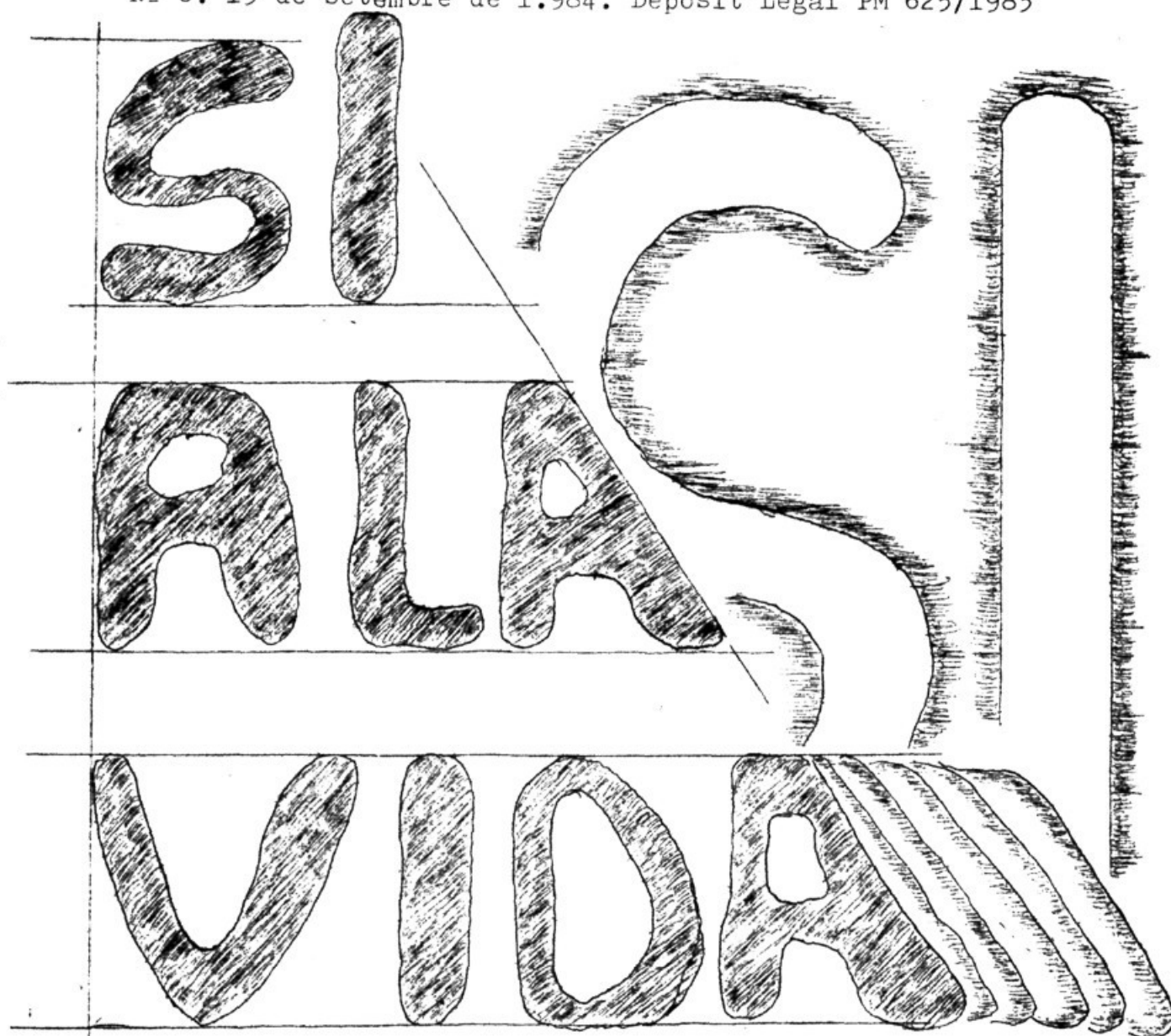
Corles

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIO I LA CULTURA

Nº 6. 15 de setembre de 1.984. Depòsit Legal PM 625/1983

SI, A LA VIDA. NO, AL ABORTO
SI, A LA VIDA. NO, A L'AVORT

"LA VIDA EN MANS DELS HOMES"

La vida i la mort del pintor Salvador Dalí, en el moment en el moment en que redactam aquesta plana, està en mans dels metges que fa unes hores que l'han operat de les seves cremades.

A la matinada del passat dilluns dia 3 un locutor de Radio Nacional, comentant la salut del pintor deia això: "Dalí está muerto, y lo que están haciendo con él no son más que cochinas". D'això se'n poden fer moltes interpretacions i conideracions. De si, per exemple, a qualsevol altre li farien les mateixes atencions; De si, lo que se intenta fer que no mori és el pintor o la persona; De si, amb aquestes cures i operacions se li allarga la vida en contra de la seva voluntat: ell ja no vol prendre cap aliment; De si està bé o no, que els metges allarguin artificialment una vida; De si, els "amos" de la vida és cada un, cada persona, o si son els metges; De quina llicència tenen els metges tenen els metges de "deixar morir" una persona, quan ja no hi ha cap solució humana.

¿Quí és l'home per a decidir sobre la pròpia vida i la mort? ¿Cada home té dret a triar la manera de morir? De fet no hi ha gaire homes que puguin exercir aquest "dret", a triar la forma de morir: quasi cap. Per a la mentalitat cristiana, l'home no té un dret total a la seva vida i mort. Els homes moren en el moment senyalat. Però, i quan el malalt, -segons els mateixos metges-, ja no té cura, està bé allargar inutilment i artificialment la vida d'un home, sobre tot, si és d'alguna manera poderós?

Comprenem, per altra part, que els metges que han estudiat, per a salvar vides, tenguin l'interés de que no se les mori el malalt. Però quan, els mateixos metges -no just pensen- si no que -- dinen que no hi res que fer i el carro roda per avall, ¿se l'ha de deixar fer, o (per quedar bé) han de fer mil equilibris per -- allargar dies o hores una vida?

Per altre cap, hi ha qui defensa que quan el malalt ja no pot subsistir, se li ha de provocar la mort, (lo que és conegut amb el nom de "eutanàsia") perquè no hagi d'haver de sufrir més.

Els partidaris de la defensa de la vida no admeten de cap manera aquesta casta de mort provocada, com no admeten l'avort; però també dubten seriament si aquesta manera d'allargar artificialment la vida, especialment quan es fa d'una forma tan exagerada, com en el cas que mos ha ocupat avui, no és si no una burla a la vida, una demostració de la poca potència humana, un intent de fer lo impossible, un desafiament a l'autor de la vida, o un fer sufrir inutilment l'home que mor un poc més tard, pel prestigi dels que encara viuen.

"I N D E X"

=====

	plana
EDITORIAL.	1
INDEX.	2
ESGLÉSIA. Carta Cristiana	3
Oració dels vells	4
SIGLES (abreviatures)	5 i 6
DEMOGRAFIA	7
SI A LA VIDA	8
LLIBRES	9
OPINIÓ: Intimitat i pudor.	10 i 11
COL.LABORACIO: Tragaperras tipo B	12
ELS NOMS DELS CARRERS.	13
LA FACTURA DE GESA (la corrent)	14
PENSAMENT	15 i 22
HISTORIA DEL POBLE	16-17
ENTREVISTA	18-21
RACO DELS POETES	23
NORMALITZACIO LINGÜÍSTICA	24
ELS NOSTRE LLINATGES	26
CINEMA	25
DEPORTS	27-29
CUINA	30
PASSATEMPS	31
NOTA sobre els n ^{os} 1 i 2	6
EXPOSICIÓ FOTOGRAFIES ANTIGUES	11
BAUTISME INFANTS PETITS/	4

Revista

"SANTA EUGENIA"

15 de setembre de 1.984. Revista Local Per a la Difusió i la Cultura
n° 6. Publicació Bimensual. Depòsit Legal PM 625/1983

Editat i imprés a la Parròquia de Santa Eugènia. Mallorca
Redacció i administració: C/j/Ant.n^o8.Sta.Eugenia.Mallorca.

EQUIP DE REDACCIÓ: Nadal Trias Orell, Bernat Sureda Canyelles, Mª Antò-
nia Parets Amengual, Pep Mulet Canals, Jacinta Parets Amengual, Miquel
Coll Isern, Antonia Campaner Mulet, Juana Mª Jaume Rigo i Margalida
Llabrés Serra, amb la col.laboració d'altres persones per a la con-
fecció manual de la Revista.

EQUIP DE DISTRIBUCIO: Catalina Miralles Crespi, Magdalena Soler Coll,
Mª Pilar Bascuñana Coll, Cat. Rosa Cañellas Mariano i Rosa Mª Bibiloni
Parets.

La Revista Santa Eugènia tant sols es fa responsable dels escrits del
seu equip de Redacció. Se publicaran sempre les col.laboracions d'al-
tres persones, si firmen els seus treballs amb el seu nom, o amb un
seudònim, sempre que la identificació completa (nom i DNI) obrin en
poder d'aquesta redacció, tal com es preveu a la legislació actual.

"EL DRET A LA VIDA"

CARTA CRISTIANA nº 9 als cristians
i persones de bona voluntat de
Santa Eugènia.

Apreciats amics:

El Dret a viure pareix que és un dret que no seria necessari "cridar" que el tenim, si no fos que hi ha qui -a vegades- vol llevar aquest dret. Podriem dir que el dret a viure, no -- tant sols abarca el dret a néixer, sino a viure i viure tran-- quil·ls. Això pareixen vulgaritats, si no fós que moltes de ve-- gades uns altres impedeixen exercir aquest dret.

Hi ha dos moments en la vida, -especialment discutits-, que son el néixer i el morir. Tots hem tengut el dret a néixer; bé, tots no: n'hi ha que no ha pogut néixer perquè moriren abans: - uns, -pocs-, moriren "naturalment", i altres morien "assassinats" i nasqueren a troços o malferits i morts.

Les campanyes a favor o en contra de l'avort que es varen fer fa poc més d'un any, varen moure molt de paper i es va parlar molt. El motiu era la despenalització de l'avort en tres -- situacions concretes que, deixaven i deixen una gran porta -- oberta a la despenalització general.

Aquesta decisió era presa pel govern, i era aprovada pels seus diputats a les corts, amb més mires polítiques, -amb fantasies europeistes-, que no bases científiques, ja que la ma-- jor part de metges del món defensen que hi ha vida humana a -- partir del moment de la concepció o fecundació; i pel mateix -- motiu els cristians no accepten de cap manera l'avort, i el == consideren un acte criminal i pecaminós.

S'ha parlat molt ara del dret de la dona al seu propi cos però quan es parla de l'avort, no parlem dels seus drets, sino d'uns drets d'una "altre persona (no nascuda encara) i que en -- aquell moment viu dins ella; aquest fet de vida, tant a dins -- ella com a fora d'ella, és el mateix amb tots els seus propis -- drets, lo que vol dir que es tracta de persones distintes, cada una (tots dos) amb tots els drets humans.

La vida i la mort estan en mans de Déu; a vegades la vida a través de la mort, "està" en mans dels homes; a vegades en -- volen disposar com a propietaris i exerceixen la mort llevanta -- la vida. L'avort n'és un cas.

fraternalment vos saluda:

Nadal Trias Orell.

P.D.

¡ATENCIÓ! Volgueu llegir a la plana 4 la nota sobre:
"EL BAUTISME DELS INFANTS PETITS"

ORACIÓPER A QUAN UN COMENÇA A TORNAR VELL.ò AL MOMENT DE LA JUBILACIÓ:

Senyor, ensenyau-me a tornar vell com a cristià.
 Convinceu-me de que no son injusts amb mi:

- els qui me llevant responsabilitat;
- els qui ja no me demanen l'opinió;
- els qui en criden un altre per estar al meu lloc.

Levau-me l'orgull de la meua experiència pasada:
 llevau-me el sentiment de creurer-me indispensable.

Senyor, que en aquest poc a poc desferar-me de
 les coses, tant sols hi vegi la llei del temps,
 i consideri aquest relleu en el meu treball com a
 manifestació interessant de la vida que relleva a
 tots per la força de la vostra providència.

Però ajudau-me, Senyor, perquè encara pugui ser
 útil als altres:

- ajudant amb el meu optimisme i la meua pregària
 a l'alegria i l'entusiasme dels qui ara tenen
 la responsabilitat.
- vivint en contacte humil i serè amb el món que
 cavia, sense plorar pel temps passat
 que ja se'n anà.
- acceptant la meua sortida del camp de l'activitat,
 com acceptam amb senzillesa una posta de sol.

Finalment, vos deman que me perdoneu, si tant sols
 ara me'n don compte de lo molt que m'heu estimat,
 i concediu-me que, -al manco ara-, miri molt agraït
 al lloc feliç que m'heu preparat, i cap al qual
 m'orientareu en el primer moment de la vida.

Senyor, ensenyau-me a tornar vell així.

Amén.

EL BAPTISME DELS INFANTS PETITS

Fa molt de temps que volia aclarir el concepte del temps
 massa llarg que s'espera per a batiar els infants petits. No
 ho havia fet perquè no paresqués que ho deia per una o altra
 família en concret, i ara tampoc va destinat a cap cas par-
 ticular. Tots en general esperen massa temps.

Antigament es batiava el mateix dia o l'endemà de neixe-
 ment. Quan es va fer la reforma del Concili Vaticà II, s'al-
 llargà aquest temps d'espera amb la finalitat de que la ma-
 re pogués assistir al Baptisme del seu fill; per això i per-
 què no s'allargui demés aquest temps totes les parròquies =
 tenen senyalat un diumenge gada mes: el nostre és el 4º, pe-
 rò com que aquí no hi ha molts de neixements, fixam el dia
 d'acord amb els pares. La nostra norma pràctica podria ser
 aquesta: en hafer-hi el neixement, comunicar-ho a la Parrò-
 quia tal com es comunica al Jutjat, i així podriem fitxar -
 més bé els dies d'acord entre tots. El Baptisme no seria més
 enfora de dos mesos del neixement.

MOLTES VEGADES LLEGINT EL DIARI O REVISTES TOPAM AMB abreviatures O Sigles QUE REPRESENTAN UNA ACTIVITAT O ENTITAT, I NO RECORDAM EL SEU SIGNIFICAT. Aquí trobareu el significat d'algunes:

<u>SIGLA:</u>	<u>SIGNIFICAT:</u>	<u>AMBIT:</u>
A. ¹ AA.BB ¹	Associació Antics Blauets de Lluç	religiós.
AA.VV.	Asociaciones de vecinos	social
ADENA	Asociación para la Def.de la Naturaleza	ecol/social
AEB	Asociación de Empresarios de Baleares	laboral/empres.
ASIMA	Asociación Sindical Industrias de Mallorca	laboral/empres.
A.T.	Antiguo Testamento (de la Biblia)	religiós
A.T.	Alta Tensión (electricitat)	física
AP	Alianza Popular (partido)	polític
BOBM ²	Bolletí Oficial del Bisbat de Mallorca	religiós
BOE	Bolletín Oficial del Estado	polític
BOP.	Boletín Oficial de la Provincia	polític
BT.	Baja Tensión (electricitat)	física
BUP	Bachiller Unificado Polivalente	ensenyança
CA	Comunitat Autònoma (de Balears)	polític
CAEB	Confeder.de Asociaciones de Empres.de Balear.	labor/empres.
CD.	Coalición Democrática	-polític
CDS.	Centro Democrático y Social (partido)	polític.
CEE	Comunidad Económica Europea	Polit/econom.
CETEM	Centre Estudis Teològics de Mallorca	religiós.
CIM	Consell Insular de Mallorca(o de Menorca)	polític
CIR	Centro de Instrucción de Reclutas	militar
COI	Comité Olímpico Internacional	deports
COE	Comité Olímpico Español	deports
COU	Curso de Orientación Universitaria	Ensenyança
CP	Coalición Popular	política
CPU	Comisión Provincial de Urbanismo	política
COPE	Cadena de Ondas Populares Españolas.R.Popular.	radio.
CAMPSA	Compañía Arrendataria del Mono-pol.Petrol.	labor-empres.
CTNE	Compañía Telefónica Nac. de España	labor/empres.
CN	Club Náutico	deportes
CSD.	Consejo Superior de Deportes	deport/polít.
ET.	Ejército de Tierra	militar
ET.	El Estra-terrestres	cine
ET.	Enrique Tierno (Galván) en chistes)	humor/prensa
EDP.	En paz descanse (= RIP) funerarias	social
EMACON	Estado Mayor Conjunto	militar
EMAYA	Empr.Municp.Aguas y Alcantarillado(Palma)	labor/empre.
ETA	Euzkadi Ta Azktasuna (Euscadi y Libertat)	política.
FAO	Organiz.para Desarrollo y Fom Agricultura	polit/internac.
FAS	Fuerzas Armadas (Ejército Español)	militar
FBB	Federación Balear de Baloncesto (o Boxeo)	deports
FBF.	Federación Balear de Futbol	deports
FECSA	Fuerzas Eléctricas de Cataluña S.A.	labor/empres.
FEM.	Federación Española de Municipios	política
FEN	Federación Española de Natación	deports.
FEF.	Federación Española de Futbol	deports.
FEVE	Ferrocarriles Españ.de Via Estrecha	labor/empres.
FIFA	Federación Internacional de Futbol	deports.
FAI.	Federación Anarquista Internacional	política.
CD	(en anglès) Corrent Contínua (electricitat)	Física
DC	El mateix significat anterior invertit	Física.
GOB.	Grup d'ornitologia Balear	ecologia
IBEDE	Instituto Balear de Estudios Empresariales	comerç
ICONA	Instituto para Conservación Naturaleza	ecol/estat.
INSALUD	Inst.Nac de la Salud (enfermedad)	estado
IRYDA	Inst.para Reforma y Desarrollo Agricultura	estado
IRPF	Impuesto Renta Personas Físicas	Hacienda
Kph.	Kilómetros por hora (velocitat)	mecánica.

Kw/h	Consumo en Kilowatios cada hora (electr.)	física)
RENFE	Red Nacional Ferrocarriles Españoles	lab/emp/est.
RCE	Radiocadena Española (de Radios Nacional)	radio
RNE	Radio Nacional de España	radio
RIP	Requiescant in pace(= EDP) funeraria	social
MOPU	Ministerio de Obras Public.y Urbanismo	estado
ONU	Organiz.de las Naciones Unidas	política
OTAN	Organización del Tratado del Atlant.Norte	política
NATO	(lo mateix que Otan, poc ousat)	política
NT	Nou Testament (de la Bíblia	religiós
NO.	Octanos 90 No. 96 No. (benzina)	química
PG	PCE Partido Comunista de España	política
PDL	Partido Demócrata Libertat	política
PDP	Partido Demócrata Popular	política
PGOU	Plan General de Ordenación Urbana (Palma)	social
PIB	Producto Interior Bruto (economía)	polític.
PREU	Curso Pre-Universitario (antic)	ensenyança
PSM	Partit Socialista de Mallorca (o Menorca)	polític.
PYME	Pequeña y Mediana Empresa	Labor/empres.
S.A.	Sociedad Anónima	Economia.
SALA X	Sala Proyección Pornografía y Violencia	social.
SER.	Servicio Español de Radiodifusión(R.Mallorca)	radio.
S.L.	Sociedad Laboral	lab.Empres.
S.Ltda.	Sociedad Limitada (economia)	lab.Empres.
SOE	Seguro Obligatoria Enfermedad	social
SS.	Seguridad Social (SOE)	social
SEPLA	Sindicato Español Pilotos lineas Aéreas	laboral
STEI	Sindicato Trabajadores Enseñanza (mestres)	laboral
TBC	Tren Laminado Bandas en Caliente(Sagunto)	laboral
TC.	Tribunal Constitucional	leyes/justic.
TT.OO.	T.O. Tour Operator	turismo
TVE	Televisión Española	estado
TBO	eso = TeBeO	prensa
UCD	Unión Centro Democrático (ex-partido)	polític.
UEFA	Unión Europea futbol Asociación	deports.
UGET	Unión General de Trabajadores(ad.al PSOE)	sindicatos
UM.	Unió Mallorquina (partit regional)	polític.
USO.	Unión Sindical Obrera (independent)	sindicato
CC.OO.	Comisiones Obreras (ad. al PC.)	sindicato
UVI	Unidad de Vigilancia Intensiva (clínicas)	enfermedad
COE	Compañía Operaciones Especiales	militar
ZONTUR	Zonas turísticas de España	turismo

NOTA IMPORTANT:

S'han acabat els n°s 1 i 2 de la nostra Revista.
Si qualcú el té repetit i el mos donava, en po-
driem fer altres de contents.

DEMOGRAFIA

BAPTISMES: cap

9-9-84 Martina Martorell Perelló (76 anys)

DEFUNCIONS: 27-7-84 Guillem Bibiloni Roca (98 anys)

7-8-84 Maria Cañellas Cañellas (73 anys)

{Que descanseu en la pau del Senyor!

BODES DE PLATA: 20-7-59 (Casatas a Santa Eugènia)

Juan Cañellas Llompart amb Margalida Andreu Sastre.

Molts d'anys i fins a les "d'or"!

MATRIMONIS: 8-9-84 Rafel Cañelles Cañelles amb

Maria Salud Guijosa Valiente.

Enhorabona als nous nuviis i esposos!

CAIXA DE BALEARS

"SA NOSTRA"

> Entre altres promocions de tipus cultural
SA NOSTRA també col.labora amb la nostra
revista "SANTA EUGENIA".

SÍ, A LA VIDA; NO AL ABORTO

SÍ, A LA VIDA; NO A L'AVORT

Baix d'aquests lemes es va fer una campanya en contra de la Llei que anà a les Corts Espanyoles, per (teoricament) desnormalitzar unes situacions en que fos possible l'avort. Casi tothom interpretà que era una porta oberta a la legalització total de l'avort.

Oferim als nostres lectors dos testimonis interessants per a la formació de la pròpia opinió:

"MI CRIMINAL PASADO"

"Yo, doctor Barnard Nathason, desde la aprobación en el estado de Nueva York, de una ley que autorizaba los abortos, he realizado más de 47.000 abortos, como director de una clínica, quizá la mayor que existía en el mundo. Ni en China, ni en la Unión Soviética había nada semejante...

Esta experiencia ha sido muy fuerte para mí. A medida que la ciencia de la fetología se desarrollaba, comencé a entender que, de hecho, el feto no es nada diferente de ninguno de nosotros...

Ya no puedo volver a hacer más abortos. La ciencia nos dice con claridad que esa persona dentro del útero materno no es diferente a ninguno de nosotros, personas maduras. Ningún aborto tiene una causa médica mínimamente justificable.

No podemos seguir destruyendo vidas. Puedo decir que -- existen médicos que, aun estando a favor del aborto, aceptan que eso que se remueve dentro de la madre es una vida humana. Creo que es hora de detener la destrucción, las pérdidas de vidas humanas.

Yo, que no puedo exculparme de haber intervenido en la muerte de tantos niños, he de declarar que nuestra sociedad se mueve por razones permisivas, flexibles y cómodas, sin normas ni dictados éticos. Ello hace que el crimen sea incontenible, que cualquier cosa sea aceptable. Es una moral de pantalla de televisión, de negocio, de entretenimiento. Ahora dedico mi vida a escribir libros y artículos y a dar conferencias de lo que entre mis manos he tenido, y lamento, durante tantos años, la muerte del inocente. Reniego de mi pasada actitud criminal".

Dr. BARNARD NATHASON (1)

Un altre testimoni, molt diferent --
també nos ajuda a tenir una idea --
més aproximada de lo que passa: (2)

MEDICO INGLES, CONDENADO POR ENVIAR UN FETO VIVO AL CREMATÓRIO.

"La condena, en la localidad inglesa de Luton, de un ginecólogo que había enviado al crematorio un feto vivo está reavivando en el país la polémica en torno a la licitud del aborto. El médico sancionado por los tribunales había hecho abortar a una joven de 24 años al amparo de la legalidad vigente, pero el descubrimiento, por parte de unas enfermeras, de que el feto daba aún señales de vida antes de que fuera sometido a cremación, provocó una denuncia por intento de homicidio.

sigue en la pag.15

LLIBRES

PLA, Josep "El QUADERN GRIS"

Obra completa Ed. Destino Barna

Aquesta obra és un dietari, ell mateix diu: "decideixo de començar aquest dietari. Hi escriure...el que se m'anirà presentant".

Josep Pla mos descriu el món que l'envolta, ell sembla ésser un observador que mos conta lo que veu, lo que sent, lo que admira, lo que pensa... de l'ambient familiar, el poble, els veïnats, els amics, la pagesia, la mar... amb una prosa molt viva, plena d'acudits, anèdotes i unes descripcions incomparables. Aquesta és la descripció que fa del ca de la rectoria: "un animal petit, gras, potacurt, de pèl - blanc amb una taca negra sobre l'ull, escuat, de respiració fatigosa i difícil".

Pla va estar molt orgullós d'ésser pagès i ho va demostrar tota la seva vida. En aquesta obra mos dui: "els meus avantpassats foren pagesos molt pobres, que visqueren sobretot del conreu - de la vinya", els seus pares pogueren aconseguir una "petita fortuna" que feu possible donar estudis als seus fills.

Ell nasqué a Palafurgell (Girona) l'any 1897. Va estudiar Dret a Barcelona, carrera que no va exercir mai, es va dedicar de ple al periodisme. Va morir l'any 1981.

La seva obra és molt extensa i diversa, fitxeu-vos que --- l'editorial Destino ha anat publicant l'edició de "l'obra completa" i fa devers tres anys ja en tenia 38 volums. Les seves obres més conegudes són: "Homenots", "Retrats de passaports", "Tres senyors", - "Les Illes", "Viatge a Calunya Vella", "Els Pagesos", "El Carrer estret".

"El Quadern Gris" és l'única obra de J. Pla que tenim a la nostra biblioteca i val la pena d'aprofitar l'ocasió.

Ma Antònia.

En
record
de
tres
pintors:

I N T I M I D A D Y P U D O R

.../...

Confesaré que al acabar mi larga jornada de trabajo, me gustaba sentarme ante la televisión mientras ojeaba los diarios del día o leía un libro, para seguir lo que se iba dando en la pantalla sin mayor atención ni mayor exigencia, a no ser que se tratara de un programa de particular interés. Ahora cada vez lo hago menos. Sobre todo -hay otras razones- porque rara es la vez que más siento ante el televisor que no acabe por sonrojarme, herido en los sentimientos de mi más elemental pudor.

En su acepción más corriente "pudor" significa aquel recato o cuidado que mantiene determinadas zonas de nuestra vida en una especie de penumbra en la que sólo cada uno, ó él algunas pocas personas más, se mueven con naturalidad y libertad. Tales zonas pueden referirse a los sentimientos, a las experiencias, a las opiniones, a determinados aspectos de la vida biológica, sentimental, sexual...

Pudor y Rubor

El pudor está muy directamente relacionado con la intimidad, - que viene a ser aquella parte más secreta y reservada de nuestra personalidad: y que, como tal, está celosamente defendida por toda persona sensible, y además por la ordenación legal de todos los países civilizados. Yo me atrevería a decir, incluso, que el pudor es como el cierre -la puerta o el cortinaje- con que, instintivamente defendemos nuestra intimidad. Y el rubor es como la consecuencia inmediata y desagradable de la violación de la propia intimidad. .../...

En nuestra cultura occidental mantenemos amplias zonas de nuestra vida en la intimidad y protegidas por el pudor. ¿Quién andará diciendo a gritos por la calle su amor, su dolor, su nostalgia, si no es en condiciones muy excepcionales? ¿Quién realizará sus imprescindibles funciones biológicas ante todo el mundo? ¿Quién podría entregarse con paz y libertad a la suprema donación del juego erótico con la persona amada, en la plaza pública?

No banalizar la moral.

Resulta lógico "relativizar" determinados valores morales o pautas de conducta en el sentido de admitir que son "relativos" sólo a uno o a otro de los muchos ámbitos culturales, religiosos o de costumbres, presentes en la humanidad, pero es malo banalizar o ignorar aquellos valores morales que tienen una raíz de universalidad o que son componentes o fruto valioso de nuestra cultura propia. Y quienes dirigen la televisión española parecen empeñados en convencernos de que todas estas cuestiones de la intimidad y el pudor son bobadas, tabús o injustos traumas educacionales a superar.

Todos los telespectadores sabemos con mayor o menor exactitud y más o menos experiencia qué y cómo es el sexo y cómo se practican las relaciones sexuales. Pero a muchos nos ruboriza -lo confieso abiertamente- la burda procacidad con que se exhibe la intimidad sexual en películas y telefilms, desde la pantalla alrededor de la cual se sieta (desgraciadamente) toda la familia. Ya sé que alguien se sonreirá y me recordará que soy cura, célibe y traumáticamente deformado para estos temas por mi educación seminarística. Pues bien: al margen de la validez de mi criterio personal, que en algunos aspectos admito que podría ser discutible, me consta que muchos laicos adultos, casados, nada mojigatos ni deformados, también se

ruborizan, se sienten asaltados en su intimidad y no saben adonde mirar, sentados junto a sus hijos o sus padres, cuando contemplan determinadas escenas.

Los límites a la libertad.

Y no se me diga que esto es lo que pasa en la vida. Porque como he tratado de explicar al principio, no todo lo que pasa en la vida merece el mismo tratamiento en la relación intimidad-publicidad. El derecho a la libertad de expresión también tiene sus límites.

Ni tampoco se me diga que pasan películas que se han exhibido en los cines, dentro o fuera de España. Porque la televisión se tiene dentro de casa y no se puede obligar razonablemente a multitud de ciudadanos a pesar velada tras velada a oscuras de televisión; y a los padres a ejercer de censura con sus hijos todas las noches. No se puede decir: "Apague Ud. el televisor si no le gusta lo que damos". No, al menos, mientras sólo haya una televisión en el país.

Por otra parte tampoco se sostiene el argumento de una pretendida educación -o reeducación sexual- "televisiva". La educación sexual es necesaria. Pero exige intencionalidades, puntos de referencia, diferenciaciones, pedagogías... que no se dan (tal vez ni siquiera es posible que se den!) en los programas de televisión española.

De intento he querido plantear la cuestión en el terreno de la ética general y de los valores y sentimientos culturales generalizados. También podría hablar del deber -también constitucional- de respetar los sentimientos de los diversos grupos humanos de la nación desde los instrumentos estatales al servicio del bien común, como debería ser la televisión. Pero éste es otro discurso.

TEODORO UBEDA,
Obispo de Mallorca.

EXPOSICIO DE FOTOGRAFIES ANTIGUES

La Revista "SANTA EUGENIA" té en projecte realitzar una exposició de fotografies antigues de Santa Eugènia. Com que és una cosa que duu molta de fiena, mos hi posam en molt de temps. Demanarem ajuda a qualcú. Es trata d'una cosa molt delicada, i perquè no es facin mal-bé s'ha d'organitzar amb molt de control, i s'han de visitar moltes cases.

De principi, tots els qui tenguen fotografies antigues tant de persones, carrers, paisatge, situacions, etc, mos ho podrieu fer sebre, i ja ho tendriem en compte.

ANOTACIO: Quan publicarem al nº 3 la llista de telèfons útils del poble, el Bar Can Solé estava tancat, motiu pel qual no donarem el seu nº. És el 62 04 17.

Si ho voleu afegir allà ho tendreu tot junt.

"LAS TRAGAPERRAS tipo B"

Poco más de dos años ha que se suscitó una polvareda ante el anuncio, por parte del Gobierno, de retirar las máquinas tragaperras tipo B. No vamos a meternos en definiciones técnicas ni jurídicas, pero digamos que -en sus diferentes modelos- es toda aquella máquina a la que das una moneda de 25 ptas. o de 5 ptas. (en muchos lugares está taponada esta entrada), y tienes "alguna" "posibilidad" (mayormente desconocida) de que te dé un premio, desde 25 pesetas a 10.000 ptas.

Hemos escrito "alguna" y "posibilidad", así subrayado, puesto que no se trata de máquinas o juegos de azar, sino de máquinas con un programa marcado y dentro de él, un ligero vaivén de azar para justificar su pretensión de juego de azar. No se puede hablar de azar, al desconocimiento, puesto que la mayoría de jugadores desconocen la programación (muy complicada). No obstante ser así, con una asidua observación puede llegarse a conocer, sino íntegramente, sí los puntos fundamentales del esquema, de que es el punto más fácil el premio mayor, que se da cuando han entrado un número determinado y aproximado de monedas; éste es el motivo por el que todos los empleados de los establecimientos donde están instaladas, están rigurosamente prohibidos de jugar en las máquinas de su establecimiento, puesto que con un poco de observación pueden controlar las entradas de la máquina y hacer un conteo aproximado, y, en su momento, aunque sea echando 3,4 ó 5 mil pesetas, pueden sacar el premio de 10.000.

¿No han visto Uds. alguna vez alguna de estas máquinas estar -- "castigada" de cara a la pared?. Pues sencillamente el encargado -- ha visto que está "a punto" de parir sus 10.000 pesetas, la desconecta y la "castiga" (cara a la pared). A establecimiento cerrado, ya es fácil sacarle el premio. A la mañana siguiente la máquina ya -- funciona normalmente y no tiene "castigo".

Todo este rollo va muy directamente a una conclusión: estas máquinas debieran estar retiradas puesto que no son juegos, sino cepos programados.

A "Alguien" no debió de gustarle demasiado el que se retiraran estos traga-miles, y armó la disconformidad de unas "200" familias que vivían de la fabricación de estas máquinas.

Cada máquina de éstas contribuye al Estado en 125 o 250 mil pesetas anuales, más un tanto por ciento sobre la recaudación total. ¿Y las 50.000 máquinas que han entrado clandestinamente en el país también las montaron las "200" familias españolas?

Para que puedan hacerse una idea del movimiento de dinero que esto supone, baste saber que una máquina que funcione en un establecimiento semi frecuentado (es decir: solo noches y festivos) deja al establecimiento un mínimo de unas 50.000 ptas mensuales, y -- eso que es quien se lleva el pellizco más pequeño.

Otro punto a tocar en este tema es el de la libertad, argumento que se dio al semi-autorizarlas luego: "juega quien quiere", dicen. No es así: (es curioso que los que más tienen no juegan nunca) y la mayor parte de los que más juegan no tienen pleno conocimiento de la libertad, tanto es así que si los Fiscales o Defensores -- tuvieran que admitir este concepto de libertad, no ganarían ningún pleito o recurso. La libertad es, o no es. Con todo, el tema de la libertad ante una de estas máquinas, es tema digno de estudio -- en otro momento.

A.Coll.

ELS NOMS DELS CARRERS

Com a intent de donar a conèixer els noms històrics dels carrers del poble, hem recopilat, de viva veu, els noms antics del poble en els seus carrers. Sabem que hi posam algunes inexactituds sobretot perquè no coincideixen les opinions de totes les persones consultades, i perquè la geografia del poble va canviant amb la -- construcció de noves cases i carrers. Esperam que mos vulgueu ajudar a completar i rectificar lo incorrecte.

SES OLLERIES (S'Ollereria com diuen alguns), SES ALQUERIES, i SES COVES ~~conservem~~ el seu topònim primitiu.

Nom actual:

PLAZA ESPAÑA
JOSE ANTONIO
CAIDOS
JUAN SASTRE(bisbe)
CAMARADA ZAYAS
GRAL.GODED
GRAL.MOLA

ANTONIO MAURA
JOSE BALAGUER
DIVISION AZUL
BARTOLOME CAÑELLAS
JOSE SOCIAS
ALEJANDRO ROSSELLO
GRAL.WEYLER
CONDE SALLENT
CALVO SOTELO
C/ ESCUELAS

Nom antic:

SA PLAÇA
CARRER DE SA PLAÇA
CARRER DE SES MONGES
CARRER DES SOL /-anterior
CARRER DES SOL juntament amb troç
CARRER DES MOLL o D'EN MOLL
CALLE ALGIBE, Carrer de s'aljub
ò també Camí de Santa Maria.
CALLE ALGIBE, etc.igual anterior
JOSE BALAGUER (Carrer nou)modern
CALLE DEL MONTE i SA COSTA
CALLE DE LA VUEÑA / CAMI DES PUIG.
JOSE SOCIAS
(no tenia nom)(Camí de Son Miquelet)
GENERAL WEYLER
CONDE SALLENT (Camí d'abaix)
CARRER DE S'ESTACIO
Actualment encara és CALLE B.

NOTES

- La Plaça, com a molts de pobles, no tenia nom particular, i tant sols es deia "Sa Plaça".
 - La part baixa del Carrer del Sol, es dedicà a JUAN SASTRE, quan el feren Bisbe.
 - La part alta del Carrer del Sol, es canvià a CAMARADA ZAYAS, després de la guerra.
 - El Carrer JOSE BALAGUER de fet sempre ha tengut aquest nom, que respòn al nom del señor que donà les terres per a fer el carrer. Se li diu es Carrer Nou perquè de fet ho és.
 - L'actual camí del Cementeri sols arribava fins a Cas Senyor, i el nom de José Socías dona de molt antic-nom a aquest troç de carrer que puja amb al mateix nom a la placeta del Pujet.
 - El camí del cementeri, era per l'actual Gral.Weylwe, plaça del Pujet, i per baix del molins anava dret al cementeri.
 - No hem anotat els noms de Azaña, Largo Caballero, etc, perquè estaren poc temps a les plaques.
 - L'actual Conde Sallent, acabava a dins el Cuartel 1º, lo mateix que el Pasaje Jornets.
 - El carrer de les escoles (CALLE B) que no deu fer 20 anys que està fet, no li han posat un nom més propi.
 - Abans els carrers no tenien noms amb plaques, i tot lo que avui deim "ES PUJET", tant sols tenia aquest nom comú. Devers l'any 1918 es posaren plaques als carrers de tot el poble.
- Esperam que l'anotació d'aquests detalls, mos serveixi a tots per a coneixer millor l'història del nostre poble. Si rebem moltes de rectificacions, -que seràn ben rebudes- ho publicariem altre vegada corretgit. N.T.

L A F A C T U R A D E L A L U Z

Aunque no es grandemente difícil, bastantes personas no consiguen descifrar un recibo de GESA, y saber qué es lo que gas-
tan y lo que pagan. Intentaremos explicarlo. Tome uno de sus re-
cibos últimos de la luz, y compárelo con el que intentaremos re-
producir aquí:

Gas y Electricidad SA	identificación	importe
	25113-067000/0010	5958 ptas.

Nombre:

Záfiro Bibiloni Pérez C/División Azul,320 Santa Eugenia.

1º TFA.TIPO.LECTU.CONSUMO	* 20A=T.Pot 1500x380'38	pts.571
2º 20A Act. 5808 590	* KWKI 590x8'22	4850
	* E.MEDIDA	22
	* IGTE 5443x0'063+22x8'22	344
	* CANON 590x0'29	171

fecha lectura: Sr.D. Zafiro Bibiloni
06-06-84 C/ División Azul,320

fecha facturación: Santa Eugenia 1510A00 150.203-48
26-06-84

E X P L I C A C I O N

Identificación: es su nº de abonado a la compañía.

Importe: es la suma de todos los números de la columna de la derecha. Es el total a pagar.

En la 1ª y 2ª línea: TARIFA 20A (puede ser otra, no doméstica o industrial) es la clase de tarifa que Ud. usa y paga.

Consumo: el nº de Kilowatios que Ud. ha gastado en dos meses (de la lectura de este recibo reste la lectura del anterior y tendrá la cantidad gastada)

En la 1ª * 20A=T.POT.1500x380,38: significa que Ud. tiene contratado para poder consumir al mismo tiempo 1500 watios de potencia; y en la tarifa 20A esto se paga multiplicándolo por 1'500x380'38 y resultan 571 pesetas que Ud. paga siempre igual cada dos meses (antes se pagaba un consumo mínimo: ahora se paga un derecho de empalme o de consumir, y no hay mínimo de consumo).

En la 2ª * kilowatios/hora consumidos, y al precio de 8'22 pesetas son = 4850 pesetas.

En la 3ª * E.MEDIDA, es el alquiler de contador si es propiedad de la Compañía (si el contador es de Ud. este concepto no existe).

En la 4ª * IGTE = Impuestos Generales Tráfico de empresas que se calcula multiplicando el total de todos los conceptos antes mencionados por 0'063 (+ 22 0'05 si paga alquiler de contador) son: 5443x0'063+22x0'05=344.

En la 5ª * CANON, otro impuesto sobre el consumo realizado: son 590 kwsx0'29 = 171.

La suma de todas estas cantidades de la derecha le da el total a pagar (es la cantidad que figura en la parte superior derecha del recibo).

Este número tan largo de la parte inferior derecha es el que corresponde a su Lta. o C.C. con que paga el recibo y la identificación del Banco o Caja.

Las tarifas de alumbrado no doméstico 20B, o las industriales C, se interpretan del mismo modo. Se hace un poco más difícil cuando en una misma factura, vienen facturaciones de más de un contador con tarifas diferentes.

NOSOTROS, QUEREMOS -A VECES-, ...

... Señor -dije-, en la rama de aquel árbol hay un cuervo; comprendo que tu majestad no puede rebajarse hasta mi. Pero yo necesito un signo. Cuando termine mi oración, ordena a este cuervo que emprenda el vuelo. Esto será como una indicación de que no estoy completamente solo en el mundo...

Y observé al pájaro. Pero siguió inmóvil sobre la rama. Entonces me incliné de nuevo sobre la piedra.

-Señor -dije-, tienes razón. Tu majestad no puede ponerse a mis órdenes. Si el cuervo hubiera emprendido el vuelo, yo ahora me sentiría más triste aún. Porque este signo lo hubiera recibido de alguien igual a mí, es decir, de mí mismo; sería el reflejo de mis deseos. Y de nuevo no hubiera encontrado sino mi pobre soledad.

Me prosterné y me volví.

Pero en aquel preciso momento mi desesperación se transformó en una inesperada alegría...

..... ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

SI, A LA VIDA (viene de la pag. 8)

Una vez finalizada la operación, que la joven había solicitado y a la cual se sometió voluntariamente, el ginecólogo envió el feto al crematorio. Como quiera que diera señales de vida y éstas fueran apreciadas por unas enfermeras, el feto fue internado en la UVI, tras lo cual logró sobrevivir. El entonces abortado es hoy un niño de varios meses de edad completamente normal, puesto que el hecho ocurrió el último trimestre de 1.982. La criatura fue adoptada por las enfermeras que lo salvaron.

(1) = de la Revista PS nº1125, pag.4 julio 1983

(2) = de DM del 3-7-83.

MALALTIES, EPIDEMIES, PESTES...

Malgrat les nombroses lluites que en el pas dels segles hi ha hagut a la nostra illa, i per tant, al nostre poble, pot =
esser han estat les malalties, epidèmies i pestes les causants =
de fer augmentar enormement l'índex de mortandat.

Pel febrer de l'any 1.340 arribà a la nostra illa la =
pesta negra, procedent de l'orient, i durà fins al mes de maig. =
En aquest període moriren a Mallorca unes 15.000 persones. Fou a
la part forana a on va fer més estralls: en alguna vila morí la =
meitat de la població.

Més envant, des del any 1.430 al 1.440, moriren unes =
10.000 persones. A la pesta de l'any 1.475 moriren unes 16.000 =
persones.

A la història de Santa Maria trobam aquesta resenya:

"17 d'octubre de 1.430

Per raó de l'epidèmia qui és estada en la present illa,
sien morts en dita parròquia (Santa Maria i Santa Eugènia) al---
guns jurats e concellers de la parròquia del present any ". En =
moriren quatre en total que foren substituïts per altres nous.

Durant aquests segles foren moltes les epidèmies i pes-
tes que assolaren la nostra illa, afectant també al nostre poble.

A l'any 1.774, el mes de novembre, es declarà a Palma =
una malaltia estranya que els metges no saberen classificar. Co-
mençava, segons trobam a la Història de'n Pere Xamena, amb uns =
dolors de costat, febres, durava quatre o cinc dies i eren pocs =
els malalts que es curaven. Aquesta epidèmia durà a Ciutat fins =
ben entrat l'any següent i s'estengué per moltes viles. El nos- =
tre poble quedà, degut a ella, quasi despoblat. Es calcula que =
moriren en tota Mallorca unes 10.000 persones.

Quan arribaven notícies de pesta a les nostres costes, =
es posaven guàrdies extraordinàries a tota la ribera per que no
deixassin desembarcar ningú.

Una de les mesures que es prenen per evitar el conta-
gi era cremar tots els mobles i robes que havia usat el malalt-
o havien estat dins l'habitació.

Pel mes d'abril de 1.865 es declarà el còlera, de tal-
manera que més de tres quartes parts dels habitants de la ciu- =
tat sortiren cap a les viles.

Aquest mateix any de 1.865, a l'acta de l'Ajuntament =
de Santa Eugènia de dia 13 de setembre, hi trobam el següent =
escrit:

"13 de setembre de 1.865

Noticias sobre salud pública han llegado al pueblo; no
se permite la entrada al pueblo de nadie que no lleve pasaporte
de los pueblos o ciudad de la isla, por lo cual se ponen vigi- =

lantes en los puntos básicos. Es por motivo del cólera y se ha =
nombrado como casa para que sirva de hospital para los enfermos, =
la "Caseta de la selva", del predio de "Son Tano", pasando a su =
dueño, Don Jaime Montblanch, la debida renta."

El fet de prendre aquesta gran quantitat de mesures ens =
fa pensar que el tema era molt greu. No tenim dades, per altre =
banda, de la quantitat de teujans que moriren degut a aquestes ma =
lalties.

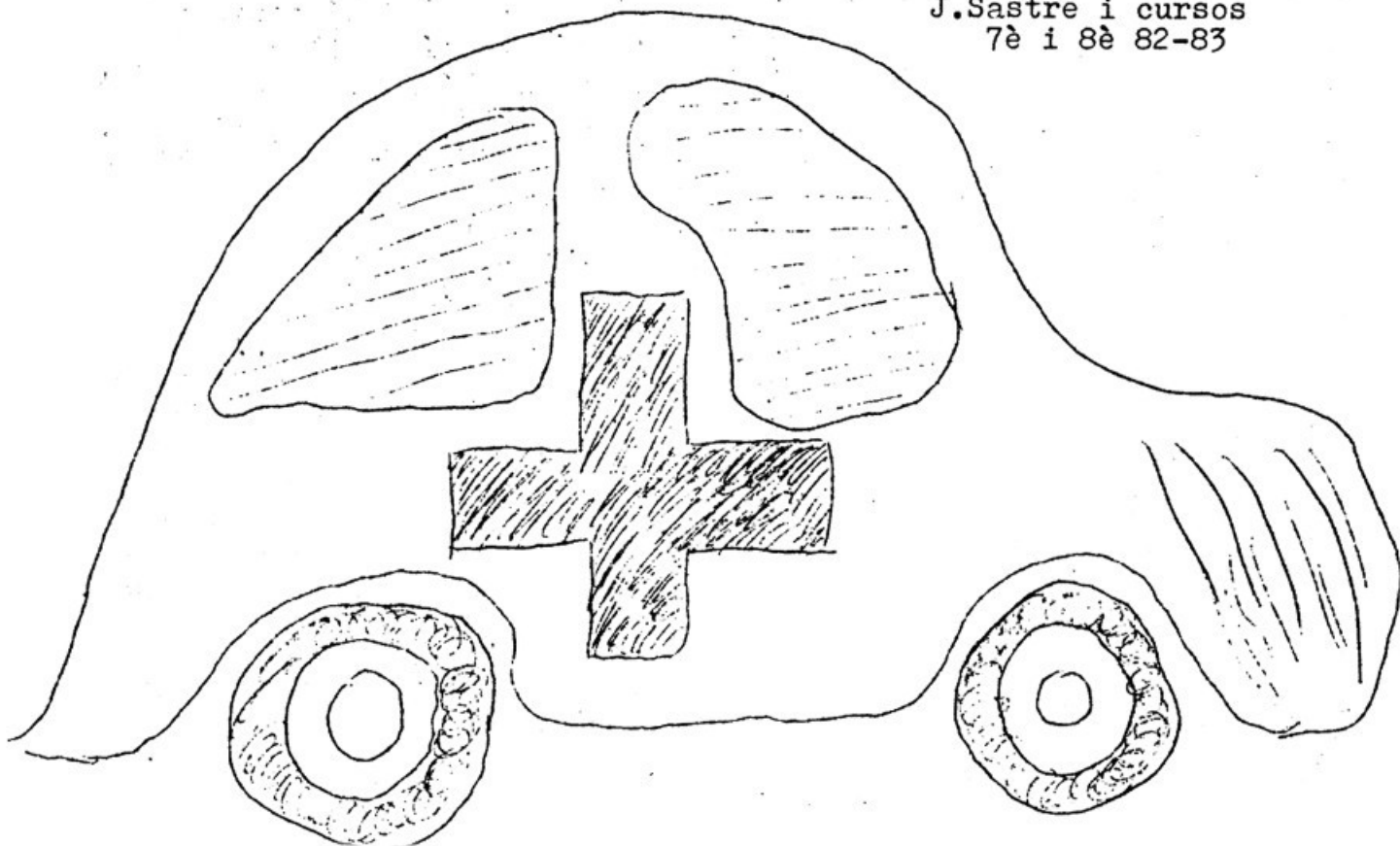
El primer metge oficial que tingué el nostre poble va =
esser l'any 1.861, pel febrer, segons consta a l'acta de l'Ajunta =
ment del dia 10 de febrer de l'any 1.861. El dit metge i cirujà =
va esser Don Miquel Reynès, veïnat d'Alaró, que aleshores guanya =
va 664 reals a l'any.

A partir d'aquesta darrera epidèmia de còlera no en tro =
bam cap altre que afecti al nostre poble fins l'any 1.918. Aquest
any es propagà per tota Europa una epidèmia de grip, que també =
ens va arribar. Per desgràcia i com a cas anecdòtic, hem de dir =
que la primera víctima va esser el nostre metge, Don Rafel Vidal.

Més envant, l'any 1.922, una altra malaltia assolà el =
nostre poble. Es coneixia amb el nom de "es garrotillo", la qual =
es cobrà també nombroses víctimes.

I d'aquesta manera arribam fins els nostres dies, en que
la medicina ha prosperat molt, encara que hi ha certes malalties =
que segueixen causant moltes víctimes; entre elles, i per ventura
més important, el càncer. Malgrat tot, hem d'esser optimistes i =
pensar que aquesta serà aviat venguda i posteriorment curada.

J.Sastre i cursos
7è i 8è 82-83

- ENTREVISTA AMB SOR JOANA AMENGUAL -

Varem saber que era per aquí i ens va parèixer molt interessant conèixer quina és la feina d'aquesta teufana que representa orgullosa el nostre poble pel centre d'Àfrica. No ha estat fàcil arribar a fer l'entrevista, i és ben normal, sobre tot quan una ve d'enfora després de tres anys i endemés no li agrada massa xerrar. Però, de fet, el cor la traïciona una mica, i parla amb facilitat, quasi sense preguntar-la, de la seva experiència missionera, tot d'una es veu que ho du molt dedins.

- Ho primer que hauriem d'aclarir és, diguem-me, sa seva biografia.

Be, idò, son Joana Amengual Coll sa quinta de ses germanes de Ca'n Torretes. Va esser deves els de vuit anys quan vaig començar a pensar en la possibilitat d'esser missionera. Ses missioneres sempre m'havien fet molt, en canvi ses monges, no ho sé, era com si fosin dues coses distintes quan tots sabem que és lo mateix.

**SES MISSIONERES SEMPRE
M'HAVIEN FET MOLT ...**

Vaig llegir una encíclica de Pius XII que parlava de s'urgència d'Àfrica, això va augmentar la me va inquietut i me vaig començar a informar. Per medi de D. Bernat, el cel sia, vaig saber de l'existència de les monges de Javier, me va agradar, hi vaig escriure, i després del temps lògic me varen admetre i l'any 60 hi vaig anar.

Una vegada allà -Javier és un poblet de Navarra- varen esser dos anys i mig de noviciat bastant rigorós, record que quan men vaig anar deien que aquestes missioneres no tornaven mai a casa, després vaig estar una any a Barcelona. Ja era l'any 69 quan vaig anar a Bèlgica per aprendre el francès, i d'allà cap al Zaire que llavors encara es deia Congo, era l'any 70.

- Quin és el nom de la Congregació i quins els aspectes més destacats del vostre estil de vida?

El nom és Missioneres de Crist Jesús. Son fundades l'any 1.944, o sigui que és bastant recent, i des de el primer moment hi va haver mallorquines, concretament en la primera expedició que va anar a la Índia.

Ses nostres constitucions estan bastant guiades pels Jesuïtes, d'ells varem agafar algunes proves de noviciat com una peregrinació a peu i uns exercicis cada mes. També agafarem bastant dels Salesians degut a l'ajuda del que era bisbe de Navarra l'any 44.

Dins l'estil de vida lo més bàsic és esser cridades per anar a missions, la vida d'oració i l'adaptació al país allà on anam fent nos un d'ells. Abans es deia que anavem a evangelitzar el Tercer Món i ara no ho volem dir així, sino que creim que es tracta d'anar a ajudar als més necessitats.

**ES TRACTA D'ANAR A AJUDAR
ALS MES NECESSITATS ...**

En quantal règim interm l'idea de la fundadora era no lligar-nos massa a unes regles externes, per exemple mai hem duit hàbit, es tracta de dur una vida consagrada, però lliure, donant gran importància a la vida comunitària.

- La seva feina a on i com es desenrolla?

Sempre ho estat en el Zaire; però he canviat de província,

lo qual representa canviar també de llengua. La llengua oficial = es el francès pero cada tribu té una llengua pròpia i són unes 340 tribus. Primer vaig estar a Bاندونتو, molt aprop d'Angola. Hi = vaig estar tres anys. Després de l'independència del país, el bisbe de la província de Kasai oriental mos va demanar per anar a Kole, que és una diòcesi molt = gran -més que tota Espanya- i no hi havia cap monja. Fa 11 anys = que estic allà treballant amb = una altra mallorquina, de Manacor, que és enfermera a l'hospital, i una belga que dona classe a l'Institut i s'horabaixa fa = feina a la parròquia.

La meua feina sempre ha estat la mateixa; jo treball amb ses dones, treball social: alfabetització, costura, educació nutricional dels infants, higiene, medicina preventiva, etc.

- En quines distàncies vos moveu?

Les distàncies són enormes, = els poblats són petits i hi ha = molta distància d'un a l'altre. = Endemés els medis de comunicació són molt dolents, apenes hi ha = camins i a vegades és difícil trobar gas-oil pel jeep.

- I a cada un d'aquests petits poblats s'ha de fer una labor d'assistència i evangelització?

Sí; concretament ara no ho = faig perquè tenc prou feina al = meu centre, la parròquia de Deke se, pero altre temps m'he dedicat a sortir pels poblats. Sortíem = un equip d'un "padre", una al.lota que m'ajudava i dos catequistes. A vegades estavem un mes a fora; tornavem una setmana al centre i tornavem sortir; era la = nostra feina habitual.

ELS HOMES CACEN I PESQUEN I LES DONES TREBALLEN EL CAMP.

- Quina és l'organització social d'aquests petits poblats?

Cada poble té el seu "gran jefe" que és l'autoritat suma. El = seu ritme de vida està perfectament establert: els homes cacen = i pesquen i les dones treballen = el camp. A les zones més civilitzades ja hi ha més vida i es guanya millor un jornal.

- El "gran jefe" té autoritat a tots els nivells?

Té molta autoritat a l'hora de donar ordres i s'el respecta moltíssim per la seva ancianitat. = Modernament hi ha comisaris del poder polític central pero el paper tradicional del "gran jefe" = es conserva en molts d'aspectes, = sobre tot pel que fa a les tradicions.

UNA DE LES CARACTERISTIQUES DEL POBLE AFRICÀ: COMPARTIR-HO TOT.

- Quina idea tenen de família?

No és una família de padrins, pares i fills tal com l'entendem = noltros, sino que es tracta d'una gran família dins la qual es comparteix tot; un infant quan neix no és només de sa mare sino de = tot el clan; igualment es reparteixen els salaris. Aquesta és = una de les característiques del poble africà: compartir-ho tot.

- I a nivell cultural quines són les manifestacions d'aquest poble?

Sa cultura africana té una riquesa immensa. De fet un, quan = fa temps que és allà, s'en dona compte de la injustícia que s'ha comès amb aquests pobles, perquè el colonialisme va actuar com si lo europeu fos lo millor, i lo = que es fa, és matar molts dels = aspectes de la cultura africana = autòctona que poc a poc s'intenten recuperar. Entre ells s'han de = destacar la gran capacitat per = compartir-ho tot, el seu gran humanisme, la importància de la vida i les coses naturals, la gran

capacitat de reconciliació i el gran esperit de festa. Destaca, per exemple, el culte als morts; el dolor i la pena s'expressen = dançant; és un autèntic rictus = d'expressió corporal.

- Quins són els vostres objectius i els projectes futurs?

Sempre procuram complementar les feines de sanitat, cultura i parròquia intentant preparar a la gent per que ella mateixa pugui agafar les riendes en tots els aspectes. De cada dia es sent més la vitalitat del poble que vol esser ell mateix, recuperant les seves arrels i construint el seu futur. L'autenticitat del sentir africà es va notant en tots els aspectes i noltros ajudam a que el poble vagi ocupant els nostres llocs de treball.

INTENTAM PREPARAR A LA GENT
PER QUE PUGUI AGAFAR LES
RIENDES EN TOTS ELS ASPECTES

- Quin coneixement té aquest poble que cerca les seves arrels = del que passa a la resta del món?

Es pot dir que no mos enteram de res, estam a un altre món, no veim cap diari, les cartes arriben amb moltíssim de retard i les notícies que tenim són molt puntuals, només sabem ses grans coses com va esser, per exemple, la mort del Papa. Per això, quan venim, obrim molt els ulls i les orelles, per posar-mos a to.

- O sigui, que sense televisió i Coca-Cola se pot viure?

Jo diria que fins i tot millor. Allà veus que la gent sense res pot esser feliç; aquí, en canvi, tothom intenta acaparar el màxim. Vivim un altre ritme i una altra onda de vida en tots els sentits, apones compta el temps i en canvi és molt impor-

tant la relació i la comunicació.

ALLA VEUS QUE LA GENT SENSE
RES POT ESSER FELIÇ; AQUI,
EN CANVI, TOTHOM INTENTA
ACAPARAR EL MAXIM.

- Com heu trobat el nostre poble després d'aquests anys de no esser per aquí?

Sempre que venc hi ha coses noves; aquesta vegada lo que més m'ha sorprès ha estat el camp de deport i el pou del camp d'en Sec. Tot això me dona molta d'alegria perquè vol dir que Santa Eugènia prospera, que la gent viu millor i que hi ha més vida al poble.

- I què pensau de Mallorca en general?

me dona s'impressió de que no és Mallorca, sobre tot quan vaig a Ciutat i observ que gairebé no es sent xerrar el mallorquí, se sent el castellà, l'anglès, el francès, etc. i fins i tot, l'ambient no és el mateix, s'ha internacionalitzat molt i això ha fet que perdés la seva autèntica essència.

ME SENT MOLT TEUJANA I
PENS QUE SI ESTIC A N'EL
ZAIRE NO ES A TITOL PERSONAL,
SINO EN REPRESENTACIO DE LA NOSTRA
PARROQUIA.

- I per acabar -i perdonau la pregunta- què en pensau de la nostra revista?

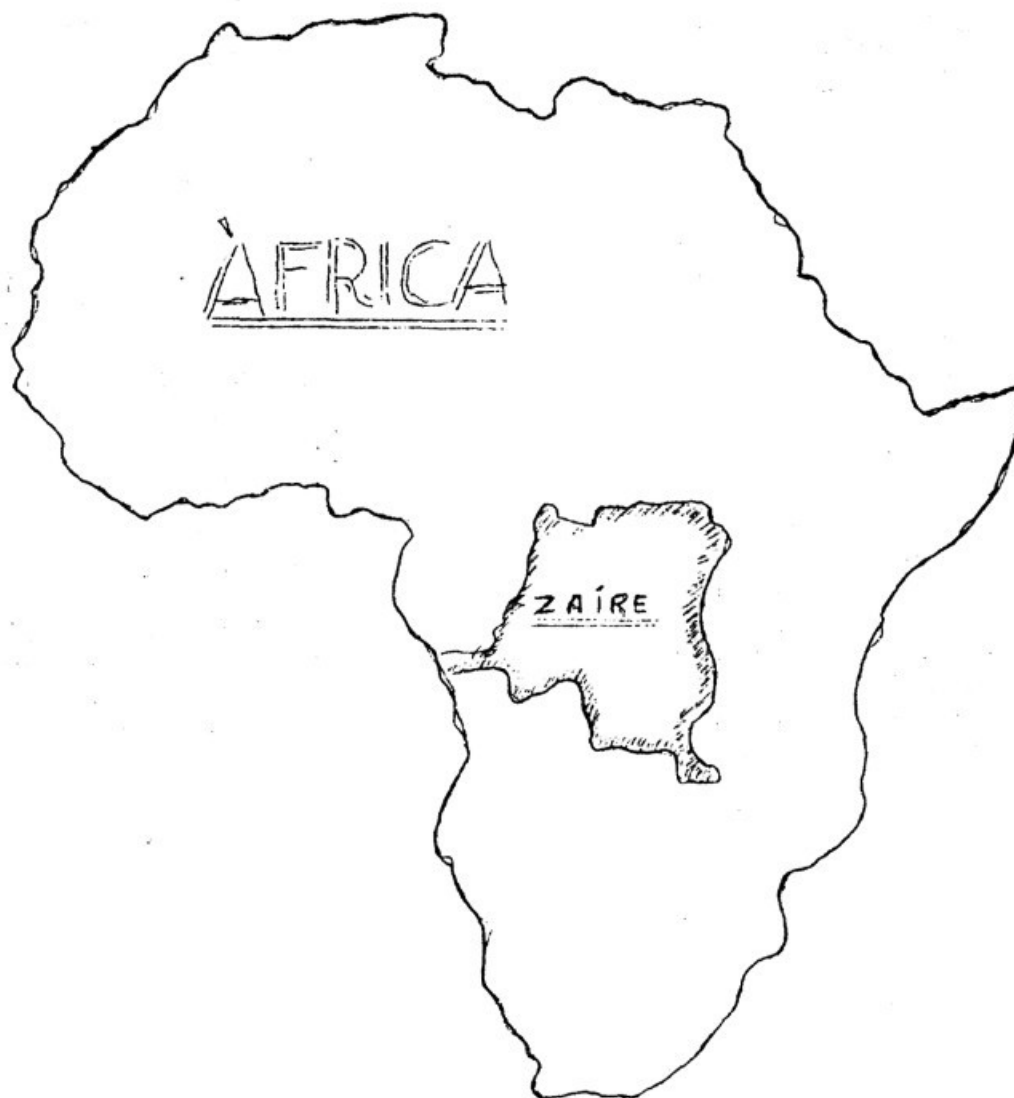
Per cert que va esser una gran sorpresa l'any passat quan m'en enviaren una. M'agrada molt l'idea i vos animo a continuar. També he de dir que

quan em varen demanar per fer =
l'entrevista no em tenia moltes
games perquè no m'agrada massa =
xerrar, però per altra banda =
vaig estar molt contenta de que
pensassi en jo perquè me sent =
molt mallorquina i molt teujana

i pens que si estic en el Zaire
és, no a títol personal sino en
representació de la nostra pa=
rròquia de Sta. Eugènia; per a =
això estic contenta de que me =
comvidassi a xerrar en la re=
vista, perquè això vol dir que =
me considerau del poble.

Sense cap dubte, l'alegria és nostra només pel fet
de poder-vos tenir uns dies entre nosaltres, moltes=
de gràcies i bona estada al nostre estimat poble.

Bernat & Pep .

SOY TU

El discípulo llegaba ansioso cada mañana y preguntaba fogoso al maestro:

- ¿Cuál es la senda más corta para llegar al Amor?

El maestro Sufí escuchaba, lo miraba y guardaba silencio. Cada mañana la misma pregunta y siempre la misma respuesta.

Hasta que una tarde, el místico mahometano, se levantó despaciosamente, recogió su túnica blanca, se acercó al impaciente discípulo, y le dijo:

- Había una vez un hombre, lógicamente enamorado. Una noche se acercó a la casa de su amada, y golpeó apasionadamente la puerta. Alguien se movió silenciosamente, y a media voz preguntó:

- ¿Quién llama?

- Abre... soy yo.

- Vete, le respondió la amada, con sequedad.

Pasado algún tiempo, después de hundirse en orgías y desenfrenos, volvió de nuevo a la puerta de su amada.

- ¿quién es?

- Soy yo.

- Vete.

Pero esta vez, la voz hurafía y amada, añadió unas palabras enigmáticas:

- ¿Cuándo encontrarás la palabra clave que me fuerce a abrirte de inmediato?

El encelado amador ya no se hundió en la orgía y desenfreno, como antes. Se retiró a la soledad, y la soledad le abrió generosa sus riquezas ocultas.

Según iba pasando el tiempo, su pasión se amortiguaba, su corazón se calmaba; una sabiduría extraña, nueva, le iba naciendo allá dentro, en lo profundo. Llegó un momento en que se olvidó colgar la vida en primera persona; fue perdiendo la costumbre de decir siempre "yo"; poco a poco aprendió a decir "ella", y al fin acabó diciendo "tu...", sólo tú..., siempre tú".

Aquel día sintió que se había apagado repentinamente su hoguera interior de llamas posesivas, y nacía un amor puro y posesivo.

Olvidado de sí mismo, regresó de la soledad. Y otra noche se acercó humilde a la puerta de su amada. Llamó pausadamente dentro, los mismos pasos sesgados como de serpiente que se desliza entre la hierba del prado. En el silencio de la noche volvió a oírse la misma pregunta:

- ¿Quién llama?

- Soy tú.

La puerta se abrió al instante. En la oscuridad ardían como llamas, los ojos de su amada.

El maestro Sufí calló. El discípulo se inclinó reverente ante el maestro, y le dijo:

- Gracias..., ahora lo comprendo. En el amor primero, los inmaduros siempre dicen yo, aun cuando digan tú. Cuando el amor ha madurado a base de renunciaciones y silenciamiento egoístas, aun cuando digan yo, siempre dicen tú... hasta que llega un momento en el que el yo queda abrasado en el tú, y lo mío en lo tuyo.

Gracias, maestro: me retiraré a la soledad, y cuando el amor de Dios que busco ardientemente, haya reducido a cenizas mi yo, sólo cuando quede su TU, volaré a tí.

El discípulo se perdió entre las breñas y jaras silvestres del monte. Había nacido un enamorado puro del Amor.

El maestro Sufí le siguió inmóvil con una mirada complacida. La brisa agreste de la sierra jugaba con su túnica blanca de asceta.

P. ARRONIZ.

SALUTACIÓ

Per voler saludar es poble
jo uns versos li he fet
una gent d'esperit noble
amb sa simpatia a lloure
no ni ha cap com aquest.

Aferrat a un pujol
en es llevant a sa galta
a dins tot aquell redol
i més prest se pon es sol
es ponent està a s'espalla

Posant unes fantasies
en aqueix petit poblat
porem dir sense manies
que enrevoltat d'alqueries
pareix que està més gordat.

En mig de la pagesia
d'aquesta illa que estimam
es pagés si que l'estima
que lluita tota sa vida
per fugir-ne dedsa fam.

Aqueix pobla agraciat
madur i molt fort de geni
un bon nom li fou posat
es segon d'aquell Bernat,
En Bernat de Santa Eugèni'.

I en tenim coneixement
segons s'historiador
un homo molt intel·ligent
que va ésser es lloctinent
de Jaume el Conqueridor.

Bernat Coll Sureda
(de Pina)

CONVIDAR

Aquestes parell de gloses
tenen per fi, convidar,
a n'els glosadors que hi ha
dins el poble, a dir coses,

perquè dins el nostre poble
jo sé que hi ha molta de gent
que del glosar és conscient
i que té un cor ben noble.

En el Racó dels poetes
de l'estimada revista,
la glosa alegre i la trista
ha caben, tal com són fetes,

sempre que tenguin bon gust
o no tenguin picardia
i demostrin l'alegria
de tot aquell home just,

no fa el cas que sigui llarga
o que mos quedi curteta,
si te gràcia i és ben neta,
a ningú un dolç, l'amarga.

Perquè, per mi, un poeta
no és més que un glosador
que a força d'escriurer-ho
fa una glosa ben feta.

I a tots els qui amb alegria,
tant mos agrada el glosar,
podem arribar a acabar
per fer bona poesia.

Ala idò bon glosador,
a escriure gloses s'ha dit
i en tenir-ho tot escrit ...
a dur-les a n'el Rector.

Tià Coll

COM HEM DE LLEGIR LA NOSTRA LLENGUA i 5

VOCABULARI I GRAMÀTICA

(Continuació)

Es diu = se diu. Els pronoms els podem dir indistintament me-em, te-et, se-es. Es, quan és verb té accent. Exemple: és bo.

Per, per a. Per sol equival al castellà "por"; Per a = "Para".

Article salat: Així com anomenam la forma usual del nostre article, que és una de les formes del català antic.

Singular: es, sa. Plural: es (ets) ses.

En les oracions com el Pare nostre, i en la nostra literatura mallorquina s'ha usat normalment l'altre article. A més l'usam en moltes paraules i expressions. Exemples: L'Església, les set, la mar. A Pollença s'usa sempre (el, la).

Lo: És una forma d'article masculí que ha caigut en desús. Se conserva en expressions com tot lo dia.

No és admès en la nostra llengua literària l'article neutre com el castellà en els exemples: "lo mejor, lo que dices etc." Quan s'escriu segons la Gramàtica s'ha de traduir per el millor, allò que dius; no "lo millor, lo que dius" que són castellanismes.

En, na: En Miquel, N'Andreu, Na Maria, N'Antònia; són formes de l'anomenat article personal que pot ésser substituït per l'article normal. Exemples: l'Andreu la Maria...

El plural es fa normalment afegint al singular s o bé os. Exemples: casa cases; mes, mesos. notau que hi ha plurals que poden tenir al mateix temps a-

questes dues formes. Exemples: bosc, boscs o boscos; desig, desigs o desitjos.

Per a reforçar les formes negatives s'usa de vegades la forma "pas". Exemples No canteu pas = no canteu de cap manera

8.- ALGUNS PRINCIPIS

Barbarismes:

Són paraules d'altres idiomes usades en lloc de la paraula pròpia. Des del moment que la majoria no hem estudiat la llengua, usam molts de barbarismes, especialment procedents de la llengua castellana. Exemples: "después" = després; "pues" = idò o doncs. L'ideal és anar-los suprimint, tant de la llengua escrita com de la parlada.

CINEMA I CULTURA.

Aquets dies de l'estiu, quan les pantalles s'omplen de pel·lícules més espectaculars que altra cosa, poden servir-nos per fer una petita reflexió sobre el que representa el cinema com a fita cultural.

Per això, en primer lloc, s'ha de evitar entrar en discussions maniquees i en divisions absurdes sobre el bon o el doler cinema, o sobre el que és cultura i el que només és cultureta.

Tampoc s'ha d'entrar en l'absurda discussió de si una imatge val més que mil paraules o si una paraula pot valer mil imatges.

Pel contrari, s'ha de tenir ben clar que una pel·lícula no és més que una història contada amb imatges que es mouen. De la mateixa manera que una novel·la presenta la història amb paraules.

Es, per tant, ben lògic que en cinema -igual que en literatura- hi tinguin cabuda tots els tipus o gèneres, i que cada un és pugui decidir pel que més li agradi veure.

Aquesta comparació entre cinema i literatura no és casual; de fet la relació entre les dues coses és més forta del que pugui pareixer en principi. Basta tenir en compte la fascinació que el món cinematogràfic exer-

ceix sobre escriptors tan curts com G.Cabrera Infante, o el fet de que artistes tan de vanguardia com el pintor Miquel Barceló mostrin un especial interès per escriure guions de cinema.

Per altra part no és pot oblidar l'èxit obtingut per les distintes adaptacions cinematogràfiques de conegudes obres literàries. En aquest sentit podriem posar més d'un exemple, però per ventura el més pròxim a la nostra pròpia realitat cultural és l'adaptació que Jaime Chávarri va fer del BEARN de Llorenç Villalonga, en aquest cas l'impacte de la pel·lícula va fer augmentar considerablement l'interès per l'original obra literària.

Ben segur que endemés d'això hi ha altres tipus de cinema, que poden destacar per la seva espectacularitat o per la seva absurda comicitat. Tot és ben vàlid, des de cap punt de vista és pot despreciar una pel·lícula per la simple raó de que no agradi.

Qualsevol pel·lícula, per molt criticable que sia el seu tema, la seva presentació o la seva interpretació, sempre mostrarà una manera de veure i interpretar el món, que, des de el moment que es comunica per la pantalla és convertit en element cultural a tenir en compte per damunt tot subjectivisme.

P.M.

- RAMIS .- Pareix venir d'un nom germànic, "Rami o Ramis". A vegades es considera el llinatge francès "Ramis" com a variant - de "Remy".
- REUS .- Nom d'una ciutat del Camp de Tarragona.
- RIERA .- Del substantiu "riera" que vol dir:riu de poca aigua.
- RIGO .- Llinatge mallorquí procedent del nom personal italià --- Arrigo que significa: "Enric".
- RIPOLL.-Nom d'una famosa vila piernaica, que en les llatinitzacions medievals ap reix en formes com "Ripullo o Rivipullo" re'acionant l'element -poll amb el llatí pullus, que significa "gall"
- ROCA .- Del nom comú "roca".
- SANTANDREU .- Grafia aglutinada de "Sant Andreu"
- SASTRE.- Del substantiu "sastre" el qui fa vestits d'home.
- SERRA .- Del substantiu "serra", que vol dir "cadena de muntanyes
Es un mot que forma part de molts de topònims: La Serra Serra don Garceran, Serra de les Comtesses, etc.
- SOLER .- Del llatí "Solarium", derivat de "solum" que vol dir àol, terreny, solar.
- TROBAT.- Participi del verb trobar, aplicat a un infant que han trobat aba donat del pare o de la mare.
- VANRELL.-Ve de "Venere'llus", derivat diminutiu de "Venus". És nom de villa catalana, però era freqüent en l'edat mitjana - com a nom personal.
- VERD .- De l'adjectiu "verd", nom de color.
- VIC .- Nom de ciutat catalana. Del llatí "Vicus" que vol dir: - "llogaret".
- VIDAL .- Nom de diversos sants, que significa: "vivaç", "sà", "fort".

Acabada la temporada de futbol 1.983-84,pareixia que la activitat deportiva a Santa Eugenia tendria un parentesi; però no va esser així. L'estiu ha donat lloc a que altres esports es practicassin d'una manera més o manco estructurada. Així hem de parlar sobretot del Torneig Villa de Santa Eugenia de TENIS i el recient de CICLISME que també dur el nom del nostre poble. Abans de parlar-ne un poc dels dos,vull aprofitar aquesta plana,com a radactor de la secció deportiva i en nom dels qui pensen de la mateixa manera,per aplaudir a totes les persones que han fet possible els dos campionats. Crec que és bò que grups d'aficionats fassin el cap andavant en l'organització del deport. Fins aquí,i si no ens deixam cap,tenim tres campionats Villa de Santa Eugenia,el de Columbicultura,el de tenis i el de Ciclisme,que juntament amb el C.D.F. Santa Eugenia configuren la nostra realitat deportiva. Ojalà vegem molts d'anys aquests i altre deportes.

T. E. N. I. S

Segons estava anunciat al Programa fe festes patronals i amb l'organització de SA NOSTRA,va tenir lloc el II Villa de Santa Eugenia de TENIS que,en linees generals, va superar el de l'any passat. Els 32 tenistes inscrits s'enfrentaren en forme d'eliminatori durant uns quinze dies fins que es va arribar a la gran final disputada per els germans Pep i Tomeu Amengual,els quals en semifinals havien guanyat a n'en Miquel Coll i Miquel Pou respectivament. Malgrat els dos germans es coneixien bé les seves tècniques,hem de dir que fou una final brillant: dues formes molt distintes de jugar al tenis. L'agressivitat i força física d'en Pep contrastava amb la serenitat i precissió d'en Tomeu,que en va saber treure profit. Així, després que en Pep s'adjudicàs el primer set,en Tomeu,que no havia malgastat tantes energies,guanyava els altres dos i per consegüent la final.

Enhorabona al campió que ja ho va esser en la primera edició Villa de Santa Eugenia.

C I C L I S M E

=.=.=.=.=.=.=.=

Per lo que pespecte al I Premi Villa de Santa Eugenia de Ciclisme,s'ha de dir que va esser un rotund èxit en tots els sentits. A la perfecte organització i a la participació de ciclistes de qualitat va acompanyar també una gran assistència de públic que,tant el matí com l'horabaixa acudí entorn del Carrer Josep Balaguer per tal de veure el desenvolupament de les distintes carreres.

Les més interessants varen esser les que protagonitzaren els joves locals i la llarga carrera de l'horabaixa en que una trentena d'autèntics ciclistes oferiren un clar exemple de lo que és una prova dura a un circuit gens fàcil. De tots ells, s'ha de destacar l'actuació del juvenil Guiem Ramis, un al·lot amb molt de futur al món del ciclisme. No és necessari donar més noms ja que ens serien desconeguts (a excepció dels mundialistes mallorquins), però ens agradaria que en següents edicions poguessim escriure aquí el nom de qualqua corredor local. Estam segurs - que si el grup d'aficionats organitzadors d'aquest I Premi persisteix amb el empeny, veurem nèixer el deport del ciclisme a Santa Eugènia.

F U T B O L

=.=.=.=.=

El C.D.F. Santa Eugènia està a punt de començar la segona temporada de futbol, després de que en la primera tingués una actuació bastant acceptable, malgrat fos el novell de la categoria.

Essent més conscients de les possibilitats i dels problemes que es presenten a una lliga tan llarga, el Club empen la tasca d'oferir futbol als aficionats taujans.

Com a tot principi de temporada, és precís que donem a conèixer la nova constitució del Club, tant a nivell de directiva com de jugadors.

S'han incorporat com a vocals a la directiva del C.D.F. Santa Eugènia els següents membres: D. Salvador Crespí Llobregat; - D. Toni Moréy- Fuster; Massià Canyelles Canyelles.

Jugadors de baixa.- Pep Miralles; Tomeu Coll; Sebastià - Quegles; David Cerezo; Gabriel Campins; Pedro Campins; José Alcaraz; Sebastià Pou i Jaume Munar, encara que aquest darrer legalment perteneix al Club en qualitat de retengut.

Jugadors d'alta.- J. Truyols; Jaume Crespí Crespí; Ramón Cardell; Pep R. Canyelles; Ramon Parets; Juan Jaume i Toni - "Binialer".

Entrenadors.- Manolo Carbonell i Pep Zapico
Baixa.- Joan Campins.

L'objectiu plantajat per el Club per la temporada 1984-85 és el d'aconseguir una millor posició que l'any passat.

Respecte a l'inscripció de socis, el Secretari del Club ens informà que ja sobrepassen el 150, per lo que s'ha ampliat en més de vint respecte a l'any passat.

Com a preparació de la temporada que comença dia 23 de setembre i perquè el nou entrenador en prengué nota, s'han jugat quatre partits contra equips de categories superiors. Lo important no era precisament el marcador, més bé la posta a punt dels jugadors, la conjunció i l'incorporació dels nous fixats. Si contra el Rotlet i el Marratxí es lograren bons resultats, 3 a 1 i 3 a 3 respectivament, contra l'Algaida es va perdre els dos partits per 2 a 1.

Com a continuació del breu balanç econòmic que donarem a l'altre revista, el Club ens ha enviat l'escrit que integrament segueix per tal de donar una informació més exacte del moviment econòmic de l'anterior temporada.-

Con fecha 06-7-84 se cierra el ejercicio contable de la temporada 1.983-84, siendo el balance que a continuación se relaciona:

RESUMEN INGRESOS TEMPORADA 1.983-84.-

-12-7-83 Saldo inicial temporada 83-84.....	1.163,-
-Recaudación partidos amistosos.....	3.600,-
-Recaudación cuotas socios.....	241.000,-
-Recaudación Publicidad.....	155.000,-
-Intereses por Ctas/ctes.....	311,-
-Recaudación por donativos socios y entidades.....	59.000,-
-Recaudación Bar.....	183.036,-
-Recaudación taquilla.....	136.900,-
-Recaudación Rifas.....	191.495,-
-Recaudación Autocar.....	11.850,-
-Cantidades vueltas a ingresar"que no se gastaron".	4.340,-
-Ingresos por primas.....	11.000,-

Suma total ingresos..... 998.695,-

RESUMEN GASTOS TEMPORADA 1.983-84.-

-Gastos por transferencia Jugadores.....	15.000,-
-Gastos Federación Balear de Fútbol.....	73.941,-
-Total por gastos de arbitraje.....	75.540,-
-Gastos generales del Club.....	338.342,-
-Total por gastos lavar los equipajes.....	36.000,-
-Construcción Vestuarios "sólo material construcción"	76.121,-
-Gastos Bar.....	135.620,-
-Gastos por cenas Colaboradores y Jugadores.....	95.845,-

Suma total gastos.....846.409,-

Vistos los ingresos y los gastos, queda una saldo a favor del Club de CIENTO CINCUENTA Y DOS MIL DOSCIENTAS OCHENTA Y SEIS PESETAS, 152.286 Ptas, cantidad que está distribuida con un saldo en:

-Caja de Ahorros "Sa Nostra".....	138.275,-
-Banco de Bilbao.....	14.011,-

Total Saldo a nuestro favor.....
152.286 Ptas.

(En Santa Eugenia, a seis de julio de mil novecientos ochenta y cuatro firman este Documento el Presidente y el Tesorero del Club.)

Mikel.-

CALAMARES RELLENOS AL HORNO

Se limpian y vacían los calamares; después se hierven =
zanahorias y guisantes y se escurren.

Se sofríe cebolla tierna, perejil, ajos y tomate. Se =
cortan a trocitos las patatas y se ponen en el sofrito con los =
guisantes y las zanahorias (se retiran unos guisantes para la sal =
sa). Se ponen unas cucharadas de harina y poco a poco le añaden =
caldo del pescado y un huevo batido. Se le da una vuelta y se qui =
ta del fuego, quedando una pasta con la que se llenen los calama =
res, una vez que está fría.

Se pone en un asador y se esparcen por encima dos huevos =
duros y guisantes, juntamente con la salsa de cebolla y tomate ==
bien colado y se pone en el horno unos 20 minutos

BOCADOS DE GARBANZO

INGREDIENTES: 1/4 Kg. de garbanzos hervidos
3 huevos batidos
4 ajos, 1 ramita de perejil, sal
una pizca de pimienta negra y orégano.

Se pasan los garbanzos por el pasapuré y se prepara
un picadillo de ajo, orégano y el perejil y se agrega la pasta del
garbanzo. Luego agregamos los huevos batidos y lo condimentamos con
la sal y la pimienta. Lo mezclamos todo bien mezclado. Ponemos ==
aceite en una sartén y cuando está bien caliente vamos echándole
a cucharadas la pasta anterior. Se sirve caliente; puede acompañar
se con ensalada.

AMARGOS DE COCO

INGREDIENTES: 90 grs. de zanahorias
90 grs. de coco rallado
90 grs. de azúcar
2 cucharadas de harina
el zumo de una naranja
canastillas de papel

Se hierven las zanahorias y se pica bien picado el
coco, el azúcar, la harina y el zumo de la naranja, todo bien mez =
clado. Cuando la masa está hecha, se reparte en las canastillas.

Se bate una clara de huevo y se agrega una cuchara =
dita de café de la clara a punto de nieve sobre cada canastilla. =
Se ponen sobre una "llauna" y se meten en el horno hasta que to =
men color (5 minutos de horno).

÷ ¿Qué es lo que se encuentra una vez en un minuto,
una vez en una semana, y dos veces en un
momento?

÷ ¿Cae de una torre y no se mata,
cae en el agua y se desbarata, ¿Qué es?

Soluciones:
- la M.
- el papel

Nombres de
ocho animales:

A B C Y O R P B A E E S
U U O L L A B A C M E Ñ
D R I J H O R R E R T A
D R T G A T O S O R A C
I O R O U L G J H U N O
O S B Y E L E S B R T A
R D V O B N Y N S U B Y
R F N S T Y O M P O H D
E G Y E D S K K L Z D O
P H S R N A A L I U G A

CHISTES

En el Juzgado

- Se le puede contar un secreto?
- Ciertamente; seré tan mudo como una tumba.
- Bien; tengo necesidad de mil pesetas.
- No se preocupe; es como si no hubiera oído nada

Juez: ¿donde estaba Ud la noche de 3 al 4 de setiembre?

Acusado: Durmiendo.

Juez: Demuéstrelo ante
el Tribunal.

Acusado: traigan una cama

